

## Коротка історія закладу

На початку XX ст. у мікрорайоні Матусівського цукрового заводу ніякої школи не було, а діти окремих заможних селян і службовців цукроварні навчалися у церковно-приходській школі в центрі села. У 1906 р. неподалік від цієї школи було збудоване двокласне народне училище, в якому навчалась незначна кількість учнів.

В 1923 р. в районі цукрового заводу було відкрито початкову школу. Під приміщення школи було пристосовано житловий будинок (дерев'яно-глиняний у стовпи і заміс, 11×7 м, під залізним дахом), в якому обладнали 4 класні кімнати і квартиру для завідуючого школою. Оскільки з кожним роком збільшувалася кількість учнів та вчителів, а матеріальна база школи була надто слабкою, тому на початку 1930-х років школі було передано ще 4 житлових будинки, які переобладнали під класні кімнати. З 1934 р. школа стала семирічною.

У роки Другої світової війни школа не працювала. Вона відновила свою роботу вже після вигнання нацистів, у березні 1944 р. Наприкінці 1940-х – на початку 1950-х рр. у Матусівській семирічній школі навчалось близько 700 учнів. Але гострою залишалась проблема матеріальної бази школи: не вистачало класних кімнат, навчальних кабінетів. Почалася добудова школи. Було добудовано ще 12 кімнат, зміцнено навчальну базу школи, укомплектовано заклад відповідними кадрами. З 1954 р. школа стала середньою, але розміщувалась в шести окремих, віддалених один від одного, будинках. Оскільки старі приміщення були слабо пристосовані для навчання і не відповідали необхідним нормам, було вирішено будувати нову школу.

12 квітня 1960 р. на загальношкільних батьківських зборах було прийнято рішення про будівництво нового приміщення школи. 28 жовтня 1960 р. на інших загальношкільних батьківських зборах було прийнято рішення: просити дирекцію Матусівського цукрового комбінату виділити протягом трьох років необхідну суму грошей для будівництва типового приміщення школи.

25 лютого 1961 р. було видане доручення на укладення договору з Черкаською проектною конторою «Облпроект». 21 березня 1961 р. колгосп ім. 15-річчя Ленінського комсомолу виділив ділянку землі в 1,5 га під будівництво школи. 5 травня 1961 р. Черкаський раднаргосп прийняв рішення про надання дозволу Матусівському цукровому заводу розпочати будівництво школи за рахунок 30% відрахувань від надпланових прибутків.

22 листопада 1961 р. на засіданні виконкому Матусівської сільської ради було прийнято рішення про початок будівництва школи на 520 учнів у 1962 р. 14 березня 1962 р. від «Облпроекту» було отримано документацію на будівництво. Школа повинна була зводитись за типовим проектом №2-02-76К, розробленим московським «Гипропросом» 1957 р.

12 квітня 1965 р. Рада Міністрів України своєю постановою № 359 виділила Матусівському цукрокомбінату ліміт будівельно-монтажних робіт за рахунок нецентралізованих джерел фінансування на суму 30 тисяч

карбованців. Але господарським способом цукрокомбінат був не в змозі побудувати триповерхове приміщення школи через відсутність необхідних механізмів та спеціалістів. У вересні 1965 р. будівельним підрядником стала Корсунь-Шевченківська ПМК (керуючий Телих С.С.) Ватутінського БМУ-4 Черкаського будівельного тресту «Черкасжитлобуд».

Будівництво школи розпочалось у 1965 р. Перший камінь у її фундамент заклали директор школи Балеха Григорій Калістратович і директор цукрокомбінату Кушнір Петро Григорович.

1 вересня 1968 року нова школа урочисто була відкрита. Директор Матусівського цукрового заводу Кушнір П.Г. висловив щире вдячність будівельникам за вчасно виконану, доброякісну роботу, а директор школи Балеха Г.К. прийняв довгождані ключі від новозбудованої школи. У цей же день на парадній стіні школи було встановлено меморіальну дошку «Тут навчався Герой Радянського Союзу Масич Віктор Григорович».

Учнівський та педагогічний колективи школи багато зробили для благоустрою шкільного подвір'я та обладнання навчальних класів і кабінетів. У 1969 р. школа виступила новатором у Шполянському районі по створенню кабінетної системи навчання.

У школі систематично проводилась робота по зміцненню матеріальної бази, поповненню і поновленню обладнання та унаочнення. Для розширення бази з трудового навчання і вивільнення кімнат у навчальному корпусі виникла думка про будівництво окремого корпусу для навчальних майстерень.

У 1971 р. було виготовлено проєкт майстерень та господарським способом колгосп ім. Ленінського комсомолу та Матусівський цукровий завод побудували приміщення з кабінетами креслення та технічної творчості, майстернями з обробітку металу та дерева.

Кабінет технічної творчості став лабораторією вчителя трудового навчання Діжури Володимира Пилиповича та його учнів. Тут працював судномодельний гурток, який відвідували учні середніх та старших класів. Члени гуртка брали участь в районних, обласних та республіканських змаганнях з діючих моделей суден.

У різні періоди директорами школи були: Вороневич Віталій Олександрович (1959-1961 рр.), Балеха Григорій Калістратович (1956-1959, 1961-1984 рр.), Головка Олександр Павлович (1984-1985 рр.), Марочко Василь Павлович (1985-1987 рр.), Татарина Лідія Миколаївна (1987-2011 рр.), П'яних Юрій Васильович (2011-2019 рр.), Горбенко Любов Григорівна (2019-2022 рр.), Сокур Юлія Володимирівна (з 2022 р.).

За більше ніж 50 років існування нового приміщення школу закінчили тисячі учнів. Серед них: професор, доктор технічних наук, завідувач наукового відділу Інституту електрозварювання імені Є.О.Патона НАН України Грецький Юрій Якович; заслужений діяч науки і техніки України, доктор медичних наук, професор, керівник лабораторії молекулярної вірусології ДУ «Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН України», всесвітньо відомий борець проти

ВІЛ/СНІДу Щербинська Алла Михайлівна; заслужений лікар України, керівник відділу науково-організаційної роботи та інформації Національного інституту хірургії та трансплантології ім. О.О.Шалімова, кандидат медичних наук Шкарбан Павло Євсейович; заслужений працівник освіти України, доктор технічних наук, професор, декан інженерно-хімічного факультету, завідувач кафедрами хімічного, полімерного та силікатного машинобудування Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Панов Євген Миколайович; кандидат технічних наук, старший науковий співробітник відділу коливань і вібраційної надійності Інституту проблем міцності імені Г.С.Писаренка НАН України Токар Іван Гордійович; відомий український актор Олійник Микола Дмитрович; український зоровий поет, український і канадський літературознавець і культуролог, радник із питань міжнародної освіти в Альбертському уряді (Канада) Сорока Микола Іванович; заслужений майстер спорту, бронзовий призер олімпіади в Атланті 1996 р. зі штовхання ядра Багач Олександр Миколайович та багато інших, які своєю працею творять сучасну Україну.

Заклад за час свого існування неодноразово змінював свою назву:

1954-1960 рр. - Матусівська середня школа № 2

1959-1965 рр. - Матусівська восьмирічна трудова політехнічна школа № 2

1965 – 1992 рр. — Матусівська середня школа №2 Шполянського району Черкаської області;

1992 – 2005 рр. — Загальноосвітня школа I-III ступенів №2 с. Матусів Шполянського району Черкаської області;

2005 – 2006 рр. — Матусівська загальноосвітня школа I-III ступенів №2 Шполянської районної ради Черкаської області (наказ № 55 від 11.02.2005 р. по відділу освіти);

2006 – 2019 рр. — Матусівський навчально-виховний комплекс «Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа I-III ступенів №2» Шполянської районної ради Черкаської області (наказ № 17 від 16.01 2006 р. по відділу освіти);

2019 - 2021 рр. - Матусівський навчально-виховний комплекс «Заклад дошкільної освіти-загальноосвітня школа I-III ступенів №2» Матусівської сільської ради;

листопад 2021 р. і на цей час - Матусівський ліцей №2 Матусівської сільської ради Звенигородського району Черкаської області.